

ва 1996:21). Както казах по-горе, широко разпространено е изказването: „ми знам само, че е било много по-добро, по-добре тука са живяли, не е имало такива лоши неща“ (мл.10, ХБ, ж.) или „когато е било малко по-добре“ (мл.5, ХБ, м), или „беше спокоен“ (мл.4, ХБ, м.). Разграничението се разиграва на базата на миналото, на базата на миналото съжителство в квартала. Това е ресурсът, през който се мисли противопоставянето „ние“ – „те“. Учителите също повтарят това изказване: „Откакто примерно пришълците дойдоха насам, кварталът се развали тотално, тотално се промени, беше много по-спокоен, стават побоища и убийства“ (уч.8). Бъдещето или настоящето се натоварва негативно, защото то е живеене с „пришълците“, затова миналото се привилегирова.

Противопоставянето на „ние“ и „те“ се отлага и в пространството. То се мисли през опозицията на „тук“ и „там“. „Там“ е пространството, в което са се заселили „пришълците“, то се натоварва негативно. Неговите описания съдържат отрицателни конотации. То се мисли като мръсно, диво и нецивилизовано: „Ми защото е мръсно“ (мл.2, ХБ, м); „там на поляната“ (мл.5, ХБ, м.); „Или са на квартира, или там някъде на полянката са си направили нещо“ (мл.7, ХБ, ж.). Пространството „там някъде“ е неопределено. То е непознато и затова е избягвано. Съдържанието, което се влага в него, е на диво пространство с набързо скалпени и незаконно построени къщи. То изглежда на старите заселници точно по начина, по който се възприема отвън целият квартал, начин, от който те страдат и за който винят пришълците, но който самите възпроизвеждат спрямо тях – непроницаемо, аморфно и опасно пространство „там някъде“.

Така пространството е разделено на зони за един местен. Достъпът до тези зони е различен. През някои от тях се преминава спокойно, през други с внимание – например частта на василевшките джоревци, а през трети преминаването се отбягва съвсем: „и за тва избягвам да ходя там... само че ги отбягвам там повечето“ (мл.8, ХБ, м.). Получават се изолирани пространства и изолирани групи, с които се отбягва контактът:

И: А имаш ли някакви приятели, които живеят в тея по-мръсните части?

Р: Ами не, повечето са в по-централните улици.